

IZVJEŠTAJ O RADU ZAKLADE „SUNČICA“

Za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinac 2018. godine

UVOD

Temeljem Zaključka Gradske skupštine Grada Zagreba, KLASA: 021-05/14-01/117, URBROJ: 251-01-06-14-6 od 15. travnja 2014. i Odluke Skupštine Udruge Žene u Domovinskom ratu od 25. veljače 2014. godine Grad Zagreb i Udruga Žene u Domovinskom ratu (u daljnjem tekstu: osnivači), potpisivanjem Ugovora osnovali su Zakladu za žrtve ratnog zločina silovanja u Domovinskom ratu „Sunčica“ (u daljnjem tekstu: Zaklada)

Zaklada je započela je s radom početkom listopada 2015. godine nakon dobivenog konačnog rješenja od strane Ministarstva uprave.

Programi i djelatnosti Zaklade obuhvaćaju žrtve ratnog zločina silovanja i zlostavljanja u Domovinskom ratu, žrtve torture i mučenja u logorima tijekom Domovinskog rata, te žrtve silovanja i zlostavljanja u Domovinskom ratu koje ne ostvaruju status po Zakonu za žrtve seksualnog nasilja.

Svrha Zaklade navedena u osnivačkom aktu i Statutu Zaklade:

- a) promicanje interesa i pružanje materijalne i nematerijalne pomoći žrtvama ratnog zločina silovanja i zlostavljanja u Domovinskom ratu;
- b) provedba programa i terapija usmjerenih na podizanje razine kvalitete života i resocijalizacije žrtava ratnog zločina silovanja i zlostavljanja;
- c) kontinuirano prikupljanje svjedočanstava o proživljenim iskustvima vezanim uz ratne zločine silovanja i zlostavljanja u Domovinskom ratu te upoznavanjem domaće i međunarodne javnosti s prikupljenim svjedočanstvima;
- d) poticanje i potpora filmske i književne produkcije te ostalih umjetničkih djelatnosti koje se bave problematikom žrtava Domovinskog rata i usmjerene na podizanje razine kvalitete života žrtava zločina silovanja i zlostavljanja tijekom Domovinskog rata;
- e) poticanje i potpora znanstvenih i stručnih istraživanja koja se bave problematikom dijagnoze, liječenja i ostalih društveno-socijalnih potreba žrtava traumatskog doživljaja;
- f) poticanje i potpora osnivanja centara i instituta u kojima bi se sustavno provodila znanstveno temeljena istraživanja i obrada prikupljene dokumentacije vezane uz civilne žrtve i njihova stradanja tijekom Domovinskog rata i/ili znanstveno-istraživačka djelatnost usmjerena na proučavanja neurofiziologije i neuropsihologije žrtava posttraumatskog stresnog poremećaja, pouzdane dijagnoze poremećaja i djelotvornih terapija i tretmana i/ili programi podizanja kvalitete života žrtava Domovinskog rata i terapije posttraumatskog stresnog poremećaja;
- g) organiziranje konferencija, tribina, okruglih stolova, dobrotvornih priredbi, festivala i izložbi u svrhu prikupljanja financijskih potpora i/ili prezentacije rezultata aktivnosti Zaklade i prikupljenog dokumentacijskog materijala te prezentacije metodologije i rezultata nastalih u okviru programa i terapija koje će Zaklada provoditi;

- h) prikupljanje sredstava za potporu i pružanje humanitarne pomoći radi ostvarenja svrhe Zaklade.

Osnovnu imovinu Zaklade uplatili su njeni osnivači: Grad Zagreb 400.000,00 kuna, te Udruga žene u Domovinskom ratu 20.000,00 kuna.

Postupak registracije Zaklade dovršen je 22. rujna 2015. godine, pravomoćnošću Rješenja Ministarstva uprave Republike Hrvatske o postavljanju Zakladnih tijela: Upravnog odbora Zaklade i Upravitelja Zaklade, KLASA: UP/I-230-01/15-01/13, URBROJ: 515-03-0-01/1-15-2 od ".

Za upraviteljicu Zaklade postavljena je gospođa Marija Slišković.

OSNOVNI PODATCI O ZAKLADI

NAZIV:

Sunčica – Zaklada za žrtve ratnog zločina silovanja u Domovinskom ratu

SJEDIŠTE:

Zagreb, Ilica 28

UPRAVNI ODBOR:

Upravni odbor Zaklade imenovan je Zaključkom Gradonačelnika Grada Zagreba, kako slijedi:

Zoran Komar – predsjednik

Milena Suknaić – zamjenica predsjednika

Vlado Marić

Stipo Karajica

Jadranka Baučić

Želimir Šurjak

Ljiljana Ivković

IZVRŠNI TIM:

Marija Slišković – upraviteljica

Marko Pašalić – voditelj ureda Zaklade

WEB STRANICA ZAKLADE

www.zakladasuncica.hr

RAD ZAKLADNIH TIJELA :

Članovi Upravnog odbora Zaklade i Upraviteljica Zaklade održavaju redovite sastanke i sjednice.

Prva sjednica Upravnog odbora Zaklade Sunčica održana je 15. listopada 2015.

U izvještajnom razdoblju koji se odnosi na 2018. godinu Upravni odbor održao je tri sjednice na kojima je donesen Program rada Zaklade za 2018. godinu te Odluke potrebne za funkcioniranje Zaklade i provođenje programskih aktivnosti. Sve aktivnosti Zaklade, prethodno su razmatrane na sjednicama Upravnog odbora, a Odluke o njihovom provođenju donesene su u suglasnosti s Upraviteljicom Zaklade.

IZVJEŠĆE O AKTIVNOSTIMA KROZ 2018. GODINU

Program rada za 2018.g donesen na 12. Sjednici Upravnog odbora sadrži 6 točaka

1) Program istraživanja i prikupljanja svjedočanstava

2) Provedba programa psihološke potpore i osnaživanja:

a. „Ja sam mnogo više od moje traume“

b. Program praćenja psihološkog stanja osoba koje su prošle program „Ja sam mnogo više od moje traume“

3) Pravno savjetovanje

4) Kreativne radionice

5) Zajednička druženja i putovanja

6) Tribine, Konferencije

1. PROGRAM ISTRAŽIVANJA I PRIKUPLJANJA SVJEDOČANSTVA

Prema podacima Ministarstva hrvatskih branitelja do sada je zaprimljen 244 zahtjev za stjecanje statusa žrtve seksualnog zlostavljanja.

Pozitivno je riješeno za 150 osoba:

- 115 žena i 35 muškaraca

Odbijene su 74 osobe :

- 51 žena i 23 muškarca

Odbijenim osobama Povjerenstvo u obrazloženju iskazuje da im „nije poklonilo vjeru u iskaz“. Odbijene osobe kao i one kojima je priznat status žrtve uglavnom nemaju nikakvu pisanu dokumentaciju kao svjedočanstvo događaju i utvrđivanje se obavlja saslušanjem žrtve, uvidom u iskaz koji je žrtva dala Državnom odvjetništvu, saslušanjem svjedoka.

Kako smo upoznati s iskazima žrtava i kako su svi koji kontaktiraju sa Zakladom dali svoja svjedočenja u DORH-u postavljamo pitanje o prihvaćanju svjedočenja. U DORH-u ta svjedočenja mogu pokrenuti progon počinitelja a u Povjerenstvu za dobivanje statusa Ministarstva Branitelja ona su kod nekih žrtava nevjerodostojna.

Po svim istraživanjima poznato je da se od mogućeg broja žrtava prijavi tek do 10% tako je i u slučaju silovanja u Domovinskom ratu. Istraživanje koje je govorilo o mogućem broju od 2-3000 silovanih osoba prijavio ih se izuzetno mali broj. Žrtve nisu dodatno ohrabrene da se odluče prijaviti posebno kada imaju uvid u broj odbijenih koji govori o nepovjerenju prema svjedočenju žrtve.

Tijekom 2018.godine kontaktirali smo s više osoba koje su nam iznijeli svjedočenja o proživljenom seksualnom zlostavljanju u vrijeme Domovinskog rata. 16 osoba smo uspjeli ohrabriti da svjedoče u DORH-u i da podnesu zahtjev za status. Na način prijema žrtava u DO i odnos prema njima nemamo prigovor tu je postignut dogovor o posebnoj pažnji već od samog pozivanja do pažnje pri davanju iskaza.

Zaklada motivira žrtve seksualnog nasilja u Domovinskom ratu na davanje svjedočanstava o počinjenom zločinu nad njima u DORH kao mjerodavnom mjestu koje treba pokrenuti procese progona zločinaca.

Organizirali smo sastanak žrtava sa državnim odvjetnikom Draženom Jelenićem na kojem su iznijeli prigovor da unatoč danim svjedočenjima u Državnom odvjetništvu nema pokretanja tužbi protiv počinitelja.

Iskazan je prigovor zbog napada na naš rad u razotkrivanju ratnog zločina a također i negativan odnos prema osobama koje su svjedočile o počinjenju zločina nad njima.

Svaka žrtva s priznatim statusom ukazuje na mjesta počinjenja ratnog zločina pa je moguće utvrditi da su žene velikim dijelom silovane na okupiranim prostorima na kojima su se zatekle a muškarci u logorima u koje su bili zatočeni.

2)PROVEDBA PROGRAMA PSIHOLOŠKE POTPORE I OSNAŽIVANJA

a) „Ja sam mnogo više od moje traume“

„JA SAM MNOGO VIŠE OD MOJE TRAUME“

Završni izvještaj za 2018 godinu

“*Ja sam mnogo više od moje traume*” je program osnaživanja, inicijalno oblikovan prema potrebama grupe od osam žena iz Vukovara, žrtvi ratnog silovanja za vrijeme Domovinskog rata (1991 – 1995), a zatim je prilagođen za potrebe drugih grupa žrtava koje se uključuju, a ovisno o posebnostima svake grupe. Projekt nije konvencionalni program terapije traume, već **Sistemsko-Integrativni program (SIP) osnaživanja** koji pruža podršku i pomoć u unaprjeđenju kvalitete svakodnevnog života.

Program se održava u Zagrebu, u prostorijama Zaklade Sunčica, Ilica 28/2.

Tijekom 2018. godine održan je 1 modul s Grupom 3 (završni 15. modul), 6 modula s Grupom 4 (nova grupa), kao i 5 follow-up modula sa sudionicima koji su sudjelovali u programu od 2013.-2018. (Grupe 1, 2 i 3)

Ovaj dio izvještaja se odnosi na rad s četvrtom grupom, koji je započeo u travnju 2018., a završiti će u prosincu 2019.,

U **Grupi 4** sudjeluju četiri žene i četiri muškarca. Po prvi put smo imali miješanu grupu. To je predstavljalo i novi izazov jer svaka od skupina zahtijeva specifičnost u pristupu i načinu rada i učenja.

Moduli su održani:

Modul 1. 16.-18.04.2018.

Modul 2. 07.-09.05.2018.

Modul 3: 04.-06.06.2018.

Modul 4: 17.-19.09.2018.

Modul 5: 15.-17.10.2018.

Modul 6: 12.-14.12.2018.

Svaki modul i nadalje uključuje rad s četiri sistemski-integrativne suportivne metode: Feldenkrais pedagogiju, osteopatiju, individualne strukturne konstelacije i psihološku podršku.

Feldenkrais metoda: somatsko učenje kroz individualni rad s tijelom (Functional Integration®) u izmjeni s radom u grupi (Awareness Through Movement®).

Izvođač: Hrvoje Vitturi

Osteopatski tretman - individualni rad s tijelom

Izvođač: Zvonka Tomasović Hrkovac

Individualna psihološka podrška

Izvođač: Emina Simunić

Grupne sesije s dvije trenerice

Izvođači: Emina Simunić i Branka Devčić

Raspored i način rada:

Modul 1:

Ponedjeljak-Srijeda: Provođenje psiholoških testova i WHOQOL Bref upitnika o kvaliteti života.

Individualni razgovor svakog od terapeuta sa svakom sudionicom programa i inicijalna procjena stanja.

Moduli 2 i 4 (i svi ostali parni moduli):

Ponedjeljak: Feldenkrais u grupi, nastavno Grupna sesija s dva trenera

Utorak: Grupna sesija s dva trenera, nastavno Individualna psihološka podrška u alternaciji s osteopatijom.

Srijeda: Osteopatija

Moduli 3 i 5 (i svi ostali neparni moduli):

Ponedjeljak: Feldenkrais individualno u alteraciji s Osteopatijom, nastavno Grupna sesija s dva trenera.

Utorak: Grupna sesija s dva trenera, nastavno Individualna psihološka podrška

Srijeda: Feldenkrais individualno u alternaciji s Osteopatijom.

školskih sati, dok su grupne Feldenkrais sesije trajale 4 sata.

Svaki sudionik programa pohađa identičan program kroz tri radna dana

Zapažanja članova tima vezana uz promjene kod sudionika

Pozitivne promjene dogodile su se na svim razinama osobe (psihičkoj, emocionalnoj, fizičkoj), i mogu se promatrati sa aspekta pojedinog terapeuta, sa aspekta primatelja pomoći i sa aspekta usklađenog i komplementarnog timskog pristupa.

Hrvoje Vitturi- Pобоljšanja s aspekta Feldenkrais pedagogije

Uočena su slijedeća poboljšanja:

- nove mogućnosti upotrebe pokreta, pokretljivosti i kretanja
- poboljšanje povezanosti tijela u cjelinu ili smanjenje tenzija tj. funkcionalnih ograničenja nekog dijela tijela
- optimiranje biomehanike u kralježnici i u svim većim zglobovima tijela kao posljedica bolje organizacije tj. porasta razine integracije te posljedično smanjenje ili prestanak bolova u tijelu
- nova simetričnost, uzemljenost i usklađenost, aktivnija uspravljenost tijela (postura)
- osviješteno disanje (slobodnije, dublje, lagano i bez zadržke)
- lakše i brže voljno opuštanje te smanjenje grčeva /napetosti u mišićima
- više elana i živosti u mirovanju i pokretanju
- bolji kontakt s trenutnim osjećajima i izražavanje istih
- zadovoljstvo i osjećaj olakšanja u životu
- smanjenje ili prestanak iritacije živčanog sustava-osjećaja trnaca u rukama i nogama
- izrazito smanjenje ili prestanak glavobolja i migrena kao i vrtoglavica
- smanjenje ili prestanak osjećaja pritiska u prsima kao i smanjenje osjećaja stisnutosti ili težine u području solarnog plexusa
- izrazito smanjenje ili prestanak nesanica
- poboljšanje probave
- smanjenje osjećaja težine u nogama

Z. Tomasović Hrkovac: Pобоljšanja s aspekta osteopatskog pristupa:

Osim usmene procjene prikupljene razgovorom sa pojedinim sudionikom/sudionicom, prilikom pristupanja svakom tretmanu, rađena je i osteopatska procjena, koja uključuje osteopatski pregled i osteopatske manualne testove. Od sudionika je traženo da donesu na uvid dosadašnju medicinsku dokumentaciju. Sudionici su pristupili ovom programu sa vidljivim znakovima fizičkih i emocionalnih trauma koje su ostale zabilježene u tijelu.

Nakon programa kod polaznika su značajna poboljšanja na razini fizičkih simptoma i emocionalnoj razini.

E. Simunić i B. Devčić: Promjene s aspekta individualnog i grupnog rada

Tijekom pružanja psihološke podrške uočen je niz pomaka u odgovarajućim segmentima funkcioniranja: kognitivnom, emocionalnom, voljnom, ponašajnom i socijalnom.

Kognitivno funkcioniranje

- Osvještavanje neodržavajući uvjerenja primarno kroz trenutnu životnu situaciju te postupno identificiranje ograničavajućih uvjerenja koji svoj izvor imaju u traumatskom događaju, ali i ranijim životnim razdobljima.
- Primjećuje se pomak u umanjivanju određenih karakteristika mišljenja poput generalizacije, negacije, isključivosti i nepromjenjivosti.
- Identifikacija okidača i podražavajućih činitelja negativnih automatskih misli te postupno usvajanje strategija nošenja s istim.
- Identifikacija vlastitih obrambenih mehanizama, te uz podršku i pomoć terapeuta, ali i okoline aktivno pronalaženje i pokušaj implementacije novih oblika aktivnih i zrelih oblika suočavanja sa trenutno zahtjevnim životnim situacijama, ali i intruzivnim traumatskim sjećanjima.
- Porast prihvatanja određenih trajnih posljedica traumatskog događaja, što se manifestira kroz umanjivanje izbjegavanja, negacije i potiskivanja.
- Usvajaju i samostalno razvijaju različite strategije distanciranja od traumatskih sjećanja, ali psihofizičke simptomatologije iz okruženja posttraumatskog reagiranja.
- Sustavni rad na uvjerenjima, obrambenim mehanizmima i simptomima povećali su spremnost za prorađivanje traumatskih iskustava.

Emocionalno funkcioniranje

- Kroz psiho edukaciju, ali i verbalizaciju vlastitih emocionalnih stanja sudionici su postupno učili osvještavati jednostavna i složena emocionalna stanja.
- Razvija se razlikovanje tjelesnih senzacija od emocija i emocionalnih stanja.
- Promjena u poimanju emocionalnog stanja kao nečega što ih određuje, nepromjenjivo je te se događa van njihova utjecaja, što je otvorilo prostor za usvajanje i razvijanje adekvatnih oblika emocionalne regulacije kod sebe i drugih.
- Razvijanje spremnosti za proživljavanje bolnih i do tada „neizdrživih“ emocija, oslobađanje potisnutih i „zabranjenih“ emocija koje nisu društveno prihvatljive i/ili u skladu s njihovim samopoimanjem, u svrhu prorađivanja traumatskog iskustva.
- Dopuštanje pojavljivanja određenih emocija i emocionalna stanja u odnosu sa terapeutima, ali i ostalim sudionicima što je omogućilo prepoznavanje autentičnog emocionalnog iskustva i usmjerenje istog prema odgovarajućoj okolini.
- Umanjivanje simptoma posttraumatskog reagiranja poput povišene podražljivosti i impulzivnosti.
- Razvoj sposobnosti suzdržavanja od manifestacije situacijski neprimjerenih emocija.

Voljno funkcioniranje:

- Osvještavanje stanja naučene bespomoćnosti - razlikovanje stvarnih mogućnosti utjecaja i jačanje unutarnjeg lokusa kontrole.

- Svjesno uključivanje u procese odlučivanja - razlikovanje autentičnih od „mentalnih“ i socijalno uvjetovanih potreba.
- Prepoznavanje emocija poput straha, ograničavajućih uvjerenja, obrambenih mehanizama, ali i navika koje djeluju na snagu volje i motivaciju.
- Radom na volji, sudionici postupno uočavaju koliko je važna ciljna orijentacija. Događa se rekonstrukcija i usvajaju strategije koje pomaže ostvarenju aktualnih ciljeva.
- Povišena spremnost za rizik, ali i znatiželja u istraživanju novih sadržaja i usvajanju novih znanja i vještina.

Samopoimanje

- Osvještavanjem stanja naučene bespomoćnosti unutar određenih područja funkcioniranja, sudionici iako svjesni trajnih posljedica i stanja izazvanih traumatskim događanjima, manje se poimanju kao žrtve i objekti, a više kao subjekti i osobe koje žele aktivno oblikovati svoj život.
- Učenje preuzimanja vlastite odgovornosti u procesu oporavka - usmjeravanje prema zdravlju i uočavanje vlastitog doprinosa u poboljšanju i održavanju istog.
- Holistička samopercepcija kao psihofizičkog i duhovnog bića, dovodi do promjena poimanja posljedica životnih događaja kao determinirajućih, što je umanjilo anksiozno-depresivnu simptomatiku i pojavu autodestruktivnih ponašanja.
- Uočavanje pomaka u porastu samopouzdanja kroz uključivanje u aktivnosti i različite životne projekte, ali i samopoštovanja kroz razvoj granica prema drugima.
- Procjena koliko su određena uvjerenja i znanja usvojena kroz psihoedukaciju primjenjiva na vlastitu trenutnu životnu situaciju.

Socijalno funkcioniranje

- Promjena unutra tri dimenzije: povjerenje, empatija i pružanje podrške. Od početnog nepovjerenja kroz niz obrambenih i nametljivih ponašanja, ne zamjećivanja potreba drugih sudionika i nespremnost za slušanje drugoga, postupno se razvija međusobno povjerenje, suosjećanje prema životnim iskustvima i doživljajima drugih i konačno samoinicijativno pružanja podrške i pomoći.
- Povećava se spremnost za prihvaćanje drugog i drugačijeg i razvija tolerancija na različitost.
- Izostaje manifestacija dviju krajnosti u odnosima: submisivnost ili dominacija te se teži pokušajima pronalaska rješenja.

Za ovaj projekt Zaklada izdvaja sredstva iz kojih se pokrivaju: honorari terapeuta, ostali troškovi koji uključuju smještaj, prehranu i putovanje.

Mišljenje polaznika 4 grupe obuhvaćene programom „Ja sam mnogo više od moje traume“ u 2018.g :

Poštovani,

Prije nego sam došla u Zagreb na terapije osjećala sam se izgubljeno psihički i fizički nestabilno. Tražila sam pomoć ali doktori su mi samo tablete davali. Čak sam prelazila preko pruge da ne bi pogledala ide li vlak. Nisam mislila na sebe, a čak ni na svoju obitelj nisam obraćala pažnju. Kada su me pozvali u Zagreb na terapije prvo sam se dvoumila jer sam mislila da ću se opet razočarati. Ipak sam otišla. Kad sam krenula na terapije bilo mi je drago jer napokon sam mogla nekome reći svoju bol. Napokon da me neko sluša i shvaća moje stanje ozbiljno. Do sada na terapijama ide prema bolje. Terapije su mi dosta pomogle. Uviđam da sam psihički stabilna, uviđam obitelj komuniciramo a čak sad kad trebam preći prugu pogledam prvo pa pređem jer volim sad svoj život i cijenim. Drago mi je i lakše jer znam da imam podršku i terapije svaki mjesec. Zahvaljujem terapeutima i ostalima koji surađuju u ovome i zahvaljujem što su me se sjetili. Kata

Prije dolaska na terapiju u Zagreb svoju traumu i ostale strahove nosila sam u sebi. Liječila sam se po psihijatriji u Vinčincima i Vukovaru. Na početku mi je liječenje pomoglo. Redovito sam uzimala lijekove, ali osjećala sam se loše. Nesretni smo bili i ja i moja obitelj. Čula sam za liječenje u Zagrebu. Prijavila sam se, krenula na terapiju, iskreno mogu reći nisam puno očekivala. Ali, život mi se potpuno promijenio. Upoznala sam ljude slične sebi. Lijekove sam prestala koristiti već nakon druge terapije. Način rada naših terapeuta doveo je do toga da sam naučila poštivati sebe, komunicirati s okolinom i još puno toga. Najvažnije je da sam spoznala kako voljeti sebe i da ako se poštujem sama i drugi će me voljeti, čuti i doživjeti. U mom životu i sada postoje teškoće i nisu odjednom nestale. Naučila sam ih rješavati i to korak po korak. Kako se osnažila moja psiha više osjećam i svoje tijelo. Za ovaj uspjeh mogu zahvaliti našim terapeutima jer su nas puno toga naučili i onima koji su ove terapije omogućili. Hvala. ANA

Poštovani,

Već godinama sam živjela u nekom svom oklopu t.j traumi koja me cijelu okupirala. Jutrom se budiš i noću liježeš sa tom mislju samo ne znaš kuda i kako dalje. Sam Bog mi je na put stavio jednu dragu osobu koja je svojom upornošću postigla to da sam ja danas tu gdje jesam. Zahvaljujem i gđi. Mariji koja je također zaslužna za puno toga. Nisam znala što me očekuje, prvi puta sam došla sva uplašena i zbunjena s mislju da za mene nema nade. Takvo razmišljanje je ubrzo bilo pogrešno, jer već na prvoj terapiji sam shvatila da u svemu tome nisam sama. Osjećam se ugodno u društvu drugih polaznika. Terapija djeluje jako pozitivno na mene i moju traumu. U timu su prekrasni ljudi kojima mi nismo samo brojevi nego kome je njihova pomoć jako potrebna. Na takav način i postupaju kako grupno tako i individualno i pomažu da svoju traumu pokušamo nadvladati korak po korak. Pomoću terapije polako otkrivam stvari koje mi jako pomažu da nadvladam ono što me do sada gušilo i budem jača u onome što me svaki dan očekuje. Terapija mi pomaže i u obiteljskom životu, jer kada sam ja mirna i zadovoljna i oni su. S radošću očekujem svaku novu terapiju koja me vodi do samopoštovanja, povjerenja prema drugim ljudima, bolje komunikacije i svega pozitivnog jer moj život dobiva smisao i snagu koja me gura naprijed bez straha. MARIJA

Poštovani prijatelji iskreno hvala svima,

Imala sam više godina duboku tugu u sebi. Nisam vidjela izlaz i kako svijet funkcionira. Bila sam kod doktora ali oni su mi davali samo tablete. Misleći da će mi pomoći pila sam ali s vremenom bila sam još gore. Sve do jednoga dana dok nisam srela Mariju kao da ju je dragi Bog poslao. Čim sam se prijavila za terapije u Zagreb sve su me žene podržavale i dale mi snagu da krenem. Terapeuti su mi puno olakšali. Postepeno se oslobađam od traume i ulazim u lakše stanje. Psihički se već stabiliziram. Duhovno sam lakša. Radujem se daljnjim terapijama jer vjerujem da ću biti još jača i sigurnija kad se sva bol makne. Zahvaljujem terapeutima i ostalim što su nam omogućili ovaj tretman jer ne znam šta bi bilo s mojim životom. Hvala Nevenka

Nakon izlaska iz zatočeništva koje sam proveo u srpskom logoru Stara Gradiška pokušavam riješiti svoj zdravstveni problem. Dugi niz godina proveo sam po bolnicama Ogulin, Karlovac, Rač, Zagreb, mahom psihijatrijskim ustanovama a isto sam pokušavao kod privatnih liječnika. Sav taj tok liječenja svodio se na nerazumijevanje i izbjegavanje mog problema. Izgubivši povjerenje u sve ove ustanove, pokušavao sam riješiti svoje zdravstveno stanje. Igrom slučaja na internetu pronalazim zakladu „Sunčica“ te u razgovoru s ravnateljicom iste započinjem s terapijom. Već na samom početku sam uočio da sa osobama odnosno polaznicima te terapije odnosno osobama koje su imale iste tegobe kao i ja je ono što bi meni pomoglo. Već nakon nekoliko tretmana ja sam postao komunkativnija osoba, o svom problemu mogu razgovarati i podijeliti sa drugim osobama. Dobio sam pouzdanje u sebe i ono što radim i da na novi način počnem stvari što me tište stavljati na stranu. Veselija sam osoba i polako se uklapam u društvo. Nadam se tijekom daljnjih tretmana da će mi se stanje i dalje poboljšavati u svakom smislu. Ivica

Poštovani,

Želim da znate kakav mi je život bio prije nego sam ušla u grupu Sunčica i krenula na terapije. Moj život je bio pakao i nije imao smisla. Nisam komunicirala s ljudima, bila sam sama u svojoj muci. Ležala sam na psihijatriji u Dubravi. Naravno nisu mi pomogli već odmogli zato što me nitko nije htio poslušati i dati mi prostora da se izjasnim i kažem sve svoje probleme. Ispričala sam samo ono šta me pitala u kratkim riječima i tako su ustanovili da mi trebaju tablete. Pila sam tablete misleći da će biti bolje ali ja sam samo bila gore kao biljka. Prolazila sam kroz pakao i borila se sama sa sobom. Život mi je prolazio u odlazanju doktoru i u tabletama. Bila sam još gore i izolirana od svijeta moleći se Bogu da će me netko izvući iz ovog pakla i traume. I napokon sam čula za terapije u Zagrebu. Ali ipak sam imala malu sumnju. Kad sam došla bilo me strah i neugoda sve dok nije svatko o sebi počeo pričati tad sam shvatila da nisam jedina i sama. Bilo mi je veliko olakšanje napokon normalna terapija gdje me vide, slušaju i suosjećaju sa mnom. Imamo individualnu i grupnu terapiju. Kako su godine odmicala ja sam se napokon počela osjećati sretna. Počela sam komunicirati s ljudima, cijeliti sebe, ojačala, jednostavno sam se ponovno rodila. Ova terapija i terapeuti vratili su mi smisao za život. Pokazali su kako da se nosim s životom, ojačali, vratili vjeru smisao i ljubav u životu. Da nisam došla na terapije bila bi sada u bolnici kao biljka. Hvala Bogu što mi je poslao terapeute i druge što su ovo učinili. Alisa

b) Program praćenja psihološkog stanja osoba koje su prošle program „Ja sam mnogo više od moje traume“

PROGRAM PRAĆENJA - FOLLOW-UP - „Ja sam mnogo više od moje traume“

Zaklada Sunčica organizirala je i održala pet follow-up modula za osobe koje su prošle cjelogodišnji program „Ja sam mnogo više od moje traume“. Praćenje odnosno follow-up ima za svrhu pratiti programom osnaženo i ojačano zdravlje, razvijanje boljeg odnosa prema sebi i svom tijelu, na razvoj samopoštovanja, samosvijesti, na bolju komunikaciju s okolinom te kvalitetnije sudjelovanje u životu zajednice. Za sve mnogo znači ponovni susret, okupljanje u kontekstu tretmana i učenja, mogućnost za podsjećanje i osnaživanje na već naučeno.

Follow-up 7: 26.-28.03.2018.

Follow-up 8: 09.-11.04.2018.

Follow-up 9: 18.-20.06.2018.

Follow-up 10: 24.-26.09.2018.

Follow-up 11: 10.-12.12.2018.

Follow-up moduli su imali istu strukturu kao i svi moduli jednogodišnjeg Programa što je omogućilo praćenje promjena pod istim uvjetima.

Raspored rada unutar modula bio je identičan kao i u provedbi Programa.

Rezultati

Svim sudionicima je mnogo značio ponovni susret, okupljanje u kontekstu tretmana i učenja, mogućnost za prisjetiti i podsjetiti se na već naučeno, ponovno imati osobno iskustvo reflektiranog odmaka od svakodnevnice.

Hrvoje Vitturi- Poboljšanja s aspekta Feldenkrais pedagogije

Mišljenja smo da je, iz financijskih i vremenskih razloga, za ovu fazu rada bilo potrebnije voditi radionice istodobno sa cijelom grupom u formi lekcija- SVJESNOST KROZ POKRET (*Awareness Through Movement®*). To su svojevrsne studije pokreta pri čemu se pokret i položaji tijela istražuju na polagan način kroz raznolike i neuobičajene varijacije –poput svojevrsne kreativne avanture upoznavanja sposobnosti vlastitog tijela u svrhu poticanja samorazvoja i osobnog rasta.

Opis promjena:

Promjene su kod žena/muškaraca već nakon što su prošli SIP u cijelosti, bile primjetne na svim razinama. Počeli su usvajati nove načine kako mogu vidjeti ili se nositi s različitim vrlo složenim situacijama s kojima se susreću u njihovim životima te ih koristiti kao priliku za vlastiti razvoj i napredak. U nastavku im je bila vrijedna mogućnost nastavka pružanja potpore kroz veću samostalnost.

Novi vrlo važni resursi za nastavak pokazali su se postojeća visoka razina njihove osobne osvijeđenosti u djelotvornost samog procesa. Nadalje uspostavile su čvršće povjerenje u podržavajuće okruženje u kojem se okupljaju („poput drugog doma“) i u našu posvećenost kao stručnih savjetnika i praktičara.

Osobe su kroz rad razvile bolju osviještenost o svom tijelu i doživljaj sebe samih, reducirale bolnost ili naučile utjecati na njeno smanjenje, znatno povećale fizičke sposobnosti, kao i pokretljivost te fleksibilnost tijela. Sve više pozornosti pridaju svom tijelu tako da su razvili pozitivniji pristup prema primjeni somatskog učenja kao važnom segmentu ulaganja u zdravlje, poklanjanju pažnje njezi i izgledu, te zainteresiranosti za to kako se osjećaju.

Tijekom lekcija u grupi žene/muškarci su dobivali, individualnim potrebama prilagođene, upute za rad kod kuće uz kreiranje pauzi u radnom ritmu dana, kao i poticaj na redovito bavljenje tijelom uz osviještenije disanje (dublje i bez zadržke)...

Žene/ muškarci se vrlo motivirano nastavljaju odazivati ponuđenim sugestijama za unapređenje kvalitete u radu i odgovorno pristupaju primjeni u svom svakodnevnom životu jer doživljavaju sebe aktivnim sudionicama procesa.

Sada su još više svi sudionici sposobni da prepoznavanju svoje osobne potrebe i granice, imaju bolju stabilnost i unutarnju ravnotežu, kao i povećani osjećaj samopoštovanja i samopoštovanja, te uspostavljaju kvalitetnije odnose s drugim ljudima.

Z. Tomasović Hrkovac: Osteopatska procjena sudionica/ka prije i nakon tretmana

Sudionici su pristupile follow up-u sa značajno održanim poboljšanjem tjelesnog i emocionalnog stanja koje je svaka od njih postigla nakon završetka programa.

Primijećena je aktivna primjena stečenih znanja u svakodnevnom životu.

Budući su sudionice/i odranije razvile/i brojne funkcionalne poremećaje, simptome i dijagnoze, one sve nisu mogle biti riješene unutar samog programa (10-15 modula). Nekim kompenzacijskim lancima kao i uzroku problema je trebalo više vremena da nam 'dozvole' rad. Stoga je ovakav oblik primjene follow up-a u nastavku programa od izuzetne važnosti, kako za fizičko tako i za njihovo emocionalno zdravlje. Primijećeno je da se značajan broj simptoma nije vratio niti nakon duže pauze, ali postoji još uvijek manji broj simptoma koji su se zadržali, iako u smanjenom intenzitetu. Simptomi koji su se vraćali vezani su mahom za razvijenije patologije.

Dogodio se nastavak poboljšanja na fizičkoj i emocionalnoj razini, koji je imao utjecaj i na njihovo funkcioniranje u široj zajednici.

Rad se bazirao na osvještavanju, integraciji, individualnoj edukaciji, kako bi svaka sudionica mogla između dva follow up-a biti sama sebi terapeut u okviru njenih mogućnosti. U

osteopatskom tretmanu stavljen je naglasak na najvažniju temu ili se provodio globalni tretman u slučaju akutne patologije.

Svaka sudionica, redovito je i prema potrebi posjećivala sebi dodijeljene liječnike specijaliste.

Kod sudionici koji su u program pristupili sa težim psihičkim poremećajima nije primijećen značajni napredak, iako rado žele biti primatelji individualnih tretmana. Tu je svakako potreban kompleksniji pristup i psihijatrijska obrada i praćenje.

E. Simunić i B. Devčić: Promjene s aspekta individualnog i grupnog rada

Praćenje sudionika tijekom 2018 godine pokazalo se korisnim u nekoliko segmenata.

- provjera održivosti usvojenih znanja, razvijenih sposobnosti i vještina
- suočavanje s aktualnim događanjima u njihovoj okolini
- daljnji proces samospoznaje i usvajanje odgovarajućih znanja

1. Provjera održivosti postignutih rezultata – poboljšanja u psihofizičkom funkcioniranju

Praćenje se pokazalo posebno korisnim u provjeri održivosti onoga što su sudionici usvojili tijekom aktivnog sudjelovanja u Programu. S vremenskim odmakom svaki od njih mogao je procijeniti trajnost i dubinu vlastitog pomaka u psihičkom, fizičkom i socijalnom funkcioniranju. Uočiti postignutu „promjenu“ u odnosu na ranije te procijeniti njezin utjecaj na svakodnevno funkcioniranje.

Povratak u svakodnevni život između susreta praćenja omogućio je prilagodbu određenih postavki, znanja, ali i strategije vlastitoj osobnosti i specifičnosti okruženja u kojem žive.

Proces prilagodbe obuhvaćao je preslagivanje „iluzije o potpuno drugačijem životu“ koja je djelomice nastajala u tijeku aktivnog sudjelovanja u Programu i realnije sagledavanje objektivnih okolnosti (posebice ireverzibilnih posljedica ratnog iskustva, ali i objektivnih okolnosti okruženja u kojem žive).

Nadalje, praćenje je omogućilo da uz podršku terapeuta sudionici pronađu odgovarajuću ravnotežu između stvarnih sposobnosti i realnih mogućnosti, a da se pri tome izbjegne pojava naučene bespomoćnosti i pasivnog pristupanja događajima u okruženju.

Uočeno je također da su određeni sudionici postigli svoj optimum u psihofizičkom stanju – uzimajući u obzir njihovo prijašnje psihofizičko stanje, trenutne unutarnje i vanjske čimbenike situacije i realne mogućnosti.

2. Suočavanje s aktualnim događanjima

Svjesnost o vlastitim psihičkim, emocionalnim i tjelesnim stanjima, kao i sposobnost razlikovanja onoga što je u datom trenutku podržavajuće, a što nije, ponukala ih je ka bržem i adekvatnijem načinu traženja podrške i pomoći u okolini.

Također je uočeno aktivno primjenjivanje odgovarajućih komunikacijskih vještina i strategija regulacije psihofizičkog stanja. Ne samo kako bi poboljšali vlastiti odnosi, već i pružila odgovarajuća podrška članovima obitelji i zajednice.

Važno je napomenuti da su sudionici izvještavali o vlastitom resursivnom stanju u odnosu na druge, što se razlikuje od prijašnjih načina kontaktiranja okoline i okruženja kroz dvije krajnosti: preplavlivanje nepovoljnom situacijom i rezignacija ili impulzivno i auto/destruktivno reagiranje.

3. Daljnji proces samospoznaje i usvajanje odgovarajućih znanja

Neki od sudionika pokazali su interes za daljnjim upoznavanjem sebe, procesa i postavki ljudskog funkcioniranja. Tome su pridonijeli upravo ranije navedeni doživljaj postignute i razvijene dobrobiti u odnosu na prijašnje vlastito stanje, resursivnosti u odnosu na druge, ali i stečeno povjerenje prema samom Programu, načinu rada i pristupu.

Osim izravnog rada s polaznicima programa, tim redovito održava kolegije, tj. zajedničke sastanke (ako sastanak nije moguć, onda putem skypa) na kojima se razmjenjuju informacije o napredovanju polaznika, o izazovima svakog od njih i o drugim relevantnim informacijama. Na kolegijima se također planira prilagođavanje provedbe programa napredovanju grupe. Osim zajedničkih sastanaka cijelog tima svaki član tima individualno se priprema za svaki modul. Dodatno su također održavaju sastanci voditeljica grupnih susreta u svrhu pripreme radionica. Mišljenje je stručnog tima da su upravo ovako intenzivne pripreme i međusobno usklađivanje znatno pridonose uspješnim rezultatima koje program pokazuje.

Za ovaj projekt Zaklada izdvaja sredstva iz kojih se pokrivaju: honorari terapeuta, ostali troškovi koji uključuju smještaj, prehranu i putovanje.

3) PRAVNO SAVJETOVANJE

Podrška u pravnom smislu najčešće je tražena od osoba kojima nije prihvaćen iskaz i kojima je odbijeno davanje statusa žrtve. Do sada su odbijene 74 osobe što je veliki broj u odnosu na ukupan broj prijavljenih za stjecanje statusa.

Zaklada je u kontaktu s osobama kojima je odbijen status. Naše mišljenje je da se u davanju statusa iskazuje nepovjerenje prema iskazu žrtve i ne uloži se trud da se iscrpe sve mogućnosti dokazivanja prije nego se donese konačna odluka. Stalna pravna pomoć u Zakladi najčešće se odnosi na davanje pravnih uputa, pisanja žalbi i tužbi.

U okviru potpore žrtvama pravno savjetovanje u Zakladi ima značajnu ulogu iako procjenjujemo da su nam mogućnosti slabe. Zaklada nije partner nego suprotna strana i često nas se upozorava na obvezu čuvanja tajnosti podataka za žrtve iako smo mi često prvi s kojim žrtva kontaktira i koje mi upućujemo prema daljnjim koracima davanja iskaza Državnom odvjetništvu ili podnošenju zahtjeva za stjecanje statusa žrtve u Ministarstvu hrvatskih branitelja.

TRAŽENJE STATUSA ŽRTVE

Istraživanja provedena za potrebe izrade Zakona za žrtve seksualnog zlostavljanja o mogućem broju seksualno zlostavljanih osoba u vrijeme Domovinskog rata iskazuju da se na okupiranim prostorima i logorima na teritoriju Srbije i Crne Gore može govoriti o 2-3.000 seksualno zlostavljanih osoba.

Prema podacima Ministarstva hrvatskih branitelja do sada je zaprimljen 244 zahtjev za stjecanje statusa žrtve seksualnog zlostavljanja.

Pozitivno je riješeno 150 (115 žena i 35 muškaraca).

Odbijene su 74 osobe (51 žena i 23 muškarca) s različitim objašnjenjima, kako Povjerenstvo navodi u obrazloženju odbijene žrtve. „U obrazloženju nalaza i mišljenja Povjerenstvo je u bitnome navelo da iz priložene dokumentacije nema dokaza o proživljenom seksualnom nasilju u Lovasu u vremenu od 10.10.1991. do 27.12.1991.g. te su stoga svoju odluku utemeljili na iskazu imenovane danu pred članovima Povjerenstva. Naime, Povjerenstvo je mišljenja da iskazivanje imenovane nije dovoljno uvjerljivo i nisu poklonili vjeru njenim navodima u odnosu na opisani događaj, te su zaključili da imenovana nije bila žrtva seksualnog nasilja u smislu kvalifikacije iz članka 2.stavak 1 Zakona.“

Svedoci okupacije koji su tada boravili u Lovasu i koji su također žrtve seksualnog zlostavljanja govore suprotno zaključcima Povjerenstva.

Ovaj rigorozan pristup Povjerenstva Ministarstva branitelja obeshrabrio je žrtve na javljanje jer nije iskazano povjerenje prema žrtvi i njenom iskazu. Izostaje podrška da se iskaže dimenzija počinjenja ovog ratnog zločina u vrijeme agresije na RH.

4) KREATIVNE RADIONICE

Kreativna radionica šivanja

Zaklada je organizirala i provela radionicu šivanja za žrtve o kojima skrbi na području Vukovara. Za pohađanjem radionice pokazano je izrazito zanimanje a grupu je činilo 8 osoba. Radionica je održana u prostorijama ureda u Vukovaru. Program radionice odvijao se kroz šest dana rada raspoređenih u tri tjedna. Ovakvim događanjima još se jednom pokazala njihova kreativnost i želja za učenjem novih sposobnosti te zadovoljstvo učinjenim i kvalitetno provedenim vremenom.

Radionice su vrlo bitan element razvijanja zajedništva a ujedno i kreativnosti koja ima ulogu i poboljšanja psihičkog zdravlja. Izrađeni suveniri izlažu se na sajmovima i štandovima tijekom raznih prigoda te služe kao pokloni raznim gostima.

Sajmovi u Vukovaru i Zagrebu

Sudjelovanje na sajmovima ima svrhu promocije rada Zaklade, iskazivanje zajedničkog djelovanja okupljenih žrtava te posebno njihova spremnost da izađu u javnost kao grupacija nekada „obilježjenih“ i obavijenih šutnjom. Osnajživanje žrtava dovelo je do njihove spremnosti da se u javnosti pojavljuju kao grupacija koja šalje poruku potrebe savladavanja

srama u odnosu na počinjeni zločin nad njima, pozovu na javni govor i potrebu društvene skrbi za stradalnike ovog zločina.

5) ZAJEDNIČKA DRUŽENJA I PUTOVANJA

Zaklada je u okviru mogućnosti organizirala zajedničko druženje za osoba o kojim skrbi u Vukovaru.

Prvi cjelodnevni susret i druženje koji je bio 26.05.2018.g. na kojem je još jednom pokazana važnost ovakvih susreta u očuvanju zajedništva i pružanja potpore jedni drugima. Još jedan od pokazatelja je i interes i trud njih samih za uspješno i ugodno organiziranje ovakvih događaja na kojem se okupilo tridesetak osoba.

18.11.2018.g. u prostorijama ureda u Vukovaru okupile su se žrtve prije odlaska na hodnju do groblja na spomen dana pada Vukovara. Nakon povratka bili smo domaćini mladima molitvene zajednice Srce Isusovo iz Zagreba koji su iskazali želju čuti svjedočenje žrtava te se bolje upoznati sa događajima iz Domovinskog rata.

6) TRIBINE, KONFERENCIJE

- Tijekom 2018. godine uz primarni cilj a to je pomoć žrtvama Zaklada je svojim nastojanjima pokušala ukazati i široj javnosti s kojim se problemima susreću žrtve u ostvarivanju svojih prava te smo organizacijom Okruglih stolova pokušali ukazati na iste.

Okrugli stol

“Jednakopravnost svih žrtava-potrebne izmjene i dopune“ održan 17.01.2018. u Novinarskom domu, koji smo organizirali zajedno sa udrugom Žene u Domovinskom ratu ukazali smo na potrebu nužnih promjena i nedostataka u Zakonu, zbog kojih su žrtve neravnopravne i demotivirane te obeshrabrene za prijavljivanjem zločina koji su počinjeni tijekom Domovinskog rata. Sudionici Okruglog stola bili su:

-Zoran Komar, psiholog, predsjednik UO Zaklade Sunčica

-Jadranka Cigelj, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

-Marija Slišković, upraviteljica Zaklade Sunčica

-Željka Žokalj, predsjednica Povjerenstva Ministarstvo hrvatskih branitelja

-Ana Kfasiček, pravnica, Ministarstvo hrvatskih branitelja

-Goran Milić, novinar

-Dvije žrtve ratnog zločina

Okrugli stol

„Seksualno zlostavljanje muškaraca u logorima za vrijeme agresije na RH“, održan 14.11.2018. u Novinarskom domu na kojem su sudjelovali:

- Zlatko Bučević, Županijsko državno odvjetništvo Osijek, zamjenik*
- Franjo Šoljić, predstavnik Savjeta za branitelje Grada Vukovara*
- Željka Žokalj, predsjednica Povjerenstva, Ministarstvo branitelja*
- Zoran Komar, psiholog, predsjednik UO Zaklade Sunčica*
- Marija Slišković, upraviteljica Zaklade Sunčica*
- Danijel Rehak, predsjednik Društva logoraša srpskih koncentracijskih logora*
- Vlado Radošić, istraživač logora Stara Gradiška*
- Vladimirka Kraljev, prava žrtava*
- Mladen Lončar, psihijatar*
- Heleen Touquet, prof; akademska istražiteljica*
- Tomas Osorio, Univerzitet KU Leuven, Belgium, istraživanja seksualnog zlostavljanja muškaraca*

Zaklada je radom, istraživanjem te kontaktima sa žrtvama došla do saznanja o velikom broju zlostavljanih muškaraca u logorima na teritoriju Srbije tijekom agresije na RH. Na Okruglom stolu osim samoj činjenici da navedenom zločinu nije dana pažnja državnih institucija po izlasku iz logora. Muškarac koji je bio žrtva seksualnog zlostavljanja u logoru posvjedočio je o razmjerima zločina te o poteškoćama na koje je nailazio tijekom nastojanja da progovori o zločinu koji je doživio.

U cilju iskazivanja dimenzije počinjenih ratnih zločina seksualno zlostavljanje u logorima neophodno je potaknuti i ohrabriti logoraše koji su bili žrtve da svjedoče.

Javni govor o seksualnim zlostavljanjima u Domovinskom ratu i potpora žrtvama

Vrijedno je istaknuti način na koji Hrvatska daje potporu žrtvama seksualnog zlostavljanja u Domovinskom ratu. Oblik psihološkog osnaživanja prikazan kroz PROJEKT SNIMANJA FILMA „Veće od traume“ trebao bi ovaj pozitivan odnos prenijeti svima koji se bave traženjem što učinkovitije potpore žrtvama u sukobima.

Za rad na filmu koji će prenijeti provedbu projekta „Ja sam mnogo više od moje traume“ odobrena su sredstva HAVC-a što smatramo priznanje odabranoj temi za film. Film bi trebao biti završen do konca 2019.g.

Inicijativu za rad na ovom projektu pokazale su dvije mlade filmske djelatnice procjenjujući da bi putem filma prenijeli hrvatsko iskustvo potpore žrtvama seksualnog zlostavljanja koje bi koristilo međunarodnim institucijama u primjeni sprječavanja seksualnog zlostavljanja kao strategije ratovanja.

-Ministarstvo kulture – na sastanku sa ministricom Ninom Obuljen zatražena je potpora rada na filmu „Veće od traume“ .

Mediji: radio Knin, radio Split, HR1, Prva crta, HTV1, portal 100 posto

SURADNJA SA DRŽAVNIM INSTITUCIJAMA REPUBLIKE HRVATSKE

Zaklada svoj rad za ostvarivanjem prava i pomoći žrtvama seksualnog zlostavljanja u Domovinskom ratu usmjerava prema i kroz državne institucije. Tako smo i tijekom 2018.g. organizirali sastanke s nadležnima u institucijama kako bi poboljšali podršku žrtvama:

-Sastanak ministra Medveda sa polaznicima 4 grupe programa koji provodi zaklada „Ja sam mnogo više od moje traume“. Iznijeli smo značaj i specifičnosti sudjelovanja u ovom programu. Polaznici su prenijeli pohvale i iskazali koje su se pozitivne promjene dogodile kod svakog ponaosob. Ministar je predložio da Zaklada prestane s radom na ovom programu i da ga u cijelosti preda Ministarstvu hrvatskih branitelja koji bi ga primjenjivao u bolnicama.

Ministru smo također ponovili potrebu izmjene i dopune Zakona za žrtve seksualnog zlostavljanja kako bi postigli jednakopravnost svih žrtava. Ukazali smo na potrebu izmjene članka 37. stavaka 2. i 3.

Organizirali smo sastanak u Saboru sa potpredsjednikom Božom Petrivom s kojim smo razgovarali o pravima žrtava i oblicima utvrđivanja stjecanja statusa.

Na temu traženja potpore za izmjene i dopune Zakona za žrtve koja bi izjednačila prava svih žrtava organizirali smo sastanak sa savjetnicom predsjednice RH, Renatom Margaretić-Urlić.

Potpore žrtvama na osobnim razinama

Svakoj od žrtava pojasni se da postoji mogućnost organiziranog programa psihološkog osnaživanja. Po potrebi kontaktira se s liječnicima, traži smještaj u bolnice ili slične institucije. U kriznim danima imaju potrebu za dnevnim, njima potrebnim razgovorima na temu različitih problema. Mogućnost telefonske komunikacije i spremnosti da se uvijek razgovara osnažila ih je jer je stvoren dobar osjećaj stalne brige za njihovo stanje.

Zalaganjem Zaklade u 2018.g. stambeno su zbrinute 3 osobe.

- Dvema osobama dodijeljeni su stanovi u Zagrebu

- Jedna od žrtava dobila je na korištenje devastiranu kuću u Petrinji. Organizirali smo prikupljanje sredstava za uređenje kuće.

Na sastanku sa gradonačelnikom Petrinje Darinkom Dumbovićem zatražena je dobivena je financijska potpora za uređenje kuće žrtvi koja živi u Petrinji.

PRIJE

POSLIJE

Zaklada aktivno prati sve potrebe korisnika te daje stručnu pomoć i savjetovanje u prevladavanju životnih problema, koje su u velikoj mjeri nastale kao posljedica neadekvatnog nošenja s ratnom traumom.

Zaključak

Kroz 2018.g Zaklada je svojim radom uspjela uz ograničena sredstva realizirati zadane ciljeve osnivanja. Potvrdu dobro obavljenih poslova tražimo kroz osobe za koje skrbimo. Rezultati rada i provedbe programa najviše se očituju kroz promjene koje se događaju od dolaska u Zakladu do sudjelovanja u programu osnaživanja. Od trenutka odluke da se iskaže svjedočenje o proživljenoj traumi do trenutka kada se pokaže želja za osobnim uređivanjem i drugom odnosu prema životu potreban je ovaj korak podrške.

U Zagrebu, siječanj 2019. godine

UPRAVITELJICA ZAKLADE

Marija Slišković

